

Αποτελεί πράξη οδύνης... - Η έναρξη του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...2024» με αφιέρωμα στα 50 χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο

/ [Ενορίες](#)

Με την τέλεση του Αγιασμού από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Κυριακής 29 Σεπτεμβρίου, η επίσημη έναρξη του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...2024», στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

• Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Το πρόγραμμα που διοργανώνεται για 13η συνεχή χρονιά, περιλαμβάνει μια σειρά

καθημερινών εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων, που θα ολοκληρωθούν στις 31 Δεκεμβρίου.

Όλες οι εκδηλώσεις του προγράμματος, είναι ανοιχτές στο κοινό και μεταδίδονται ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ακολούθησε εσπερίδα που διοργανώθηκε με την συνεργασία του Συνδέσμου Επιστημόνων Πειραιώς (Σ.Ε.Π.), ο οποίος συμμετέχει και την φετινή χρονιά στο πρόγραμμα, πραγματοποιώντας μία σειρά παρουσιάσεων, αφιερωμένες στην τραγική επέτειο της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και την συνεχιζόμενη κατοχή, με γενικό θέμα: «1974-2024, ΚΥΠΡΟΣ: 50 χρόνια μνήμης που πληγώνει».

Η πρώτη ομιλία δόθηκε αμέσως μετά τον αγιασμό ενάρξεως με ομιλητή τον κ. Αντώνιο Κλάψη, Αναπληρωτή Καθηγητή Διεθνούς Ιστορίας και Διεθνούς Διπλωματίας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και θέμα: «1954-1974: Το Κυπριακό. Από την διεθνοποίηση στην τουρκική εισβολή».

Συντόνισε ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Π.κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Φυσικός Mcd, MED.

Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Γεωργακόπουλος

Καλωσορίζοντας τους προσκεκλημένους, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και εμπνευστής του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Γεωργακόπουλος, αναφέρθηκε συνοπτικά στις δεκάδες δράσεις που απαρτίζουν το πρόγραμμα της τρέχουσας χρονιάς, που «επιδιώκουν να μεταδώσουν το μήνυμα της ελπίδας και της εμπιστοσύνης στους συνανθρώπους μας».

Ενώ επεσήμανε ότι η συντροφιά των συμμετεχόντων μεγαλώνει και επεκτείνεται, ειδικά με την βοήθεια του διαδικτύου, όπου χιλιάδες άνθρωποι από όλα τα μήκη και πλάτη της γης, παρακολουθούν τις καθημερινές εκδηλώσεις, μέσα από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube. Και παράλληλα, περισσότεροι από 20 περιφερειακοί τηλεοπτικοί σταθμοί έχουν εντάξει στο καθημερινό τους πρόγραμμα αρκετές από τις εκδηλώσεις.

Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ

Μετά το πέρας του Αγιασμού, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, κηρύσσοντας την έναρξη του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»,

τόνισε ότι η Ενορία της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς πραγματώνει τον σκοπό της Εκκλησίας, που είναι η κοινωνία «εν αγάπη και αληθεία».

Όπως επεσήμανε:

«Αυτή η δράση αποτελεί την ουσιαστική και δυναμική συμβολή στο έργο της μεταλαμπαδεύσεως των ζωπύρων του γένους σε κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως.»

Αναφέρθηκε στην συνέχεια στην σειρά των εκδηλώσεων που διοργανώνει ο Σύνδεσμος Επιστημόνων Πειραιώς, που με τη θεματολογία του «διακρατεί της ιστορικής μας μνήμης και μας διαφυλάσσει από κάθε είδους καταδολίευση της ελευθερίας μας και της προσωπικής μας αλήθειας, της ιδιοπροσωπίας μας τελικά».

Ενώ, αναφερόμενος στα 50 χρόνια εισβολής και κατοχής της μαρτυρικής Κύπρου, επεσήμανε ότι βλέπουμε με αποτροπιασμό τους «ισχυρούς» του κόσμου να αδιαφορούν για ένα τόσο σοβαρό θέμα καταδολιεύσεως του διεθνούς δικαίου και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ελευθερίας. Και «πρέπει όλοι μας και ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, να ενθυμούμεθα και να μην λησμονούμε».

Παναγιώτης Χαρατζόπουλος

Προλογίζοντας την εσπερίδα, ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Π. κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, και αναφερόμενος στην συμπλήρωση των 50 χρόνων από τα τραγικά γεγονότα του 1974, που άνοιξαν μια βαθιά πληγή και καθόρισαν την σύγχρονη ιστορία της Κύπρου, τόνισε πως:

«Αποτελεί πράξη οδύνης η πρόσθεση, όταν κάθε καλοκαίρι είσαι αναγκασμένος να προσθέτεις ακόμα ένα χρόνο κατοχής στη ματωμένη ιστορία της πονεμένης μας μεγαλονήσου Κύπρου.»

Έκανε ιδιαίτερη αναφορά στην περίοδο του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα της Κύπρου. ΕΟΚΑ 1955-59, που ο πυρσός του αγώνα για την ελευθερία, την αποτίναξη του αγγλικού ζυγού και την πραγμάτωση του διαχρονικού πόθου των Ελλήνων της Κύπρου για την ένωση με την Μητέρα Ελλάδα, φώτιζε τη θυσία και τον ηρωισμό. Έναν αγώνα με ολοκαυτώματα, στον οποίον πρωτοστάτησαν τα νιάτα της Κύπρου, που υπήρξε η κορωνίδα των προσπαθειών του κυπριακού λαού για εθνική αποκατάσταση.

Όμως ο αγώνας αυτός δεν δικαιώθηκε, αφού με τις Συνθήκες Ζυρίχης – Λονδίνου,

που τερμάτισαν τον τετραετή ένοπλο αγώνα, ο ποθητός στόχος για την ένωση με το εθνικό κέντρο, δεν είχε επιτευχθεί.

Όπως τόνισε ο κ. Χαρατζόπουλος, στόχος των παρουσιάσεων που θα πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο του «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...», είναι να δοθούν απαντήσεις στα ερωτήματα που αφορούν τα γεγονότα του 1974 στην Κύπρο, την αντίσταση στην τουρκική εισβολή και την προοπτική για δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού.

Αντώνιος Κλάψης

Ο Καθηγητής κ. Αντώνιος Κλάψης ανέλυσε στη συνέχεια το θέμα «1954-1974: Το Κυπριακό. Από την διεθνοποίηση στην τουρκική εισβολή».

Το Κυπριακό, όπως τόνισε, υπήρξε ένα από τα ζητήματα ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που τέθηκαν κατ' επανάληψη, με σκοπό την επίτευξη ενός μεγάλου εθνικού στόχου, την ένωση του ελληνικού κυπριακού λαού με την μητέρα πατρίδα.

Οι Βρετανοί είχαν εγκατασταθεί στην Κύπρο από το 1878, χωρίς ωστόσο να αποκτήσουν νομικό τίτλο επί αυτής. Θα τον αποκτούσαν αργότερα με το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και θα τον επιβεβαίωναν με την Συνθήκη της Λωζάνης.

Έτσι η στάση διαδοχικών ελληνικών κυβερνήσεων στο Κυπριακό, προσδιορίστηκε καθοριστικά από αυτήν την παράμετρο.

«Δηλαδή την κατοχή της Κύπρου από μία μεγάλη δύναμη με την οποία η Ελλάδα διατηρούσε ιδιαίτερα στενούς δεσμούς. Για δεκαετίες η Ελλάδα ακολούθησε μία στρατηγική μη διεθνοποίησης του Κυπριακού, για να μην διαταράξει τις ελληνοβρετανικές σχέσεις. Ακόμη, αποφυγής σύγκρουσης με τη Μ. Βρετανία και αποφυγής αιματοχυσίας στην Κύπρο.»

Με το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την ίδρυση των Ηνωμένων Εθνών, υπήρξε στο καταστατικό τους μία θεμελιώδης αρχή η οποία έμοιαζε να ανοίγει το δρόμο για τη θετική έκβαση του Κυπριακού, η καθιέρωση της αρχής της αυτοδιάθεσης των λαών. Όπως αποδείχθηκε όμως, επεσήμανε ο κ. Κλάψης, αυτή η αρχή έχει τόσο μεγάλη σημασία, όσο εκείνη που αποδίδουν οι ισχυροί αυτού του κόσμου και τα συμφέροντα των κρατών που εμπλέκονται.

Το 1954 η κυβέρνηση Παπάγου πήρε την απόφαση να προσφύγει στα Ηνωμένα Έθνη

ζητώντας, όχι την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, αλλά την εφαρμογή της αρχής της αυτοδιάθεσης των λαών.

Η προσφυγή ήταν μοιραία, γιατί, όπως επεξήγησε ο ομιλητής, έφερνε την Ελλάδα μετωπικά αντιμέτωπη με τη Μ. Βρετανία, ενώ θα δημιουργούσε πρόβλημα στις σχέσεις της Ελλάδας με τα υπόλοιπα κράτη του δυτικού κόσμου. Ακόμη, λόγω της διαδικασίας της Γενικής Συνέλευσης χρειαζόνταν μία πλειοψηφία 2/3, που ήταν αδύνατον να επιτευχθεί. Το μεγαλύτερο μειονέκτημα της προσφυγής, ήταν ότι άνοιγε την πόρτα για την εμπλοκή της Τουρκίας.

Με την προσφυγή οι Βρετανοί ξεκίνησαν να παίζουν ένα παιχνίδι, που έμελλε να περιπλέξει το Κυπριακό ακόμη περισσότερο, εμπλέκοντας την Τουρκία για να αντισταθμίσουν την ελληνική πίεση, με την σύγκλιση τριμερούς διάσκεψης στο Λονδίνο.

Η Ελλάδα επέλεξε να συμμετάσχει, αποδεχόμενη δια της συμμετοχής της ως νόμιμα ενδιαφερόμενο μέλος για το Κυπριακό την Τουρκία. Η διάσκεψη πήγε πολύ άσχημα και προς το τέλος των συζητήσεων οι Τούρκοι εφάρμοσαν στην Κωνσταντινούπολη τα διαβόητα Σεπτεμβριανά κατά της ελληνικής μειονότητας.

Την 1η Απριλίου 1955 στην Κύπρο ξεκίνησε ο ηρωικός Εθνικοαπελευθερωτικός Αντιαποικιακός Αγώνας της ΕΟΚΑ που συγκίνησε την ελληνική κοινή γνώμη, αλλά από μόνος του δεν μπορούσε να καταλήξει σε θετικό αποτέλεσμα.

Οι Βρετανοί φάνηκε ότι ήταν διατεθειμένοι να προχωρήσουν σε διχοτόμηση της Κύπρου, που εκείνη την εποχή προϋπέθετε εθνοκάθαρση, γιατί οι πληθυσμοί ήταν ανάμεικτοι. Εν όψει αυτής της πιθανότητας, παρατήρησε ο εισηγητής, η ελληνική πλευρά συγκατάνευσε στη λύση της ανεξαρτησίας της Κύπρου, με τις Συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, που δεν ικανοποιούσε την ελληνική επιδίωξη και το συναίσθημα του ελληνικού κυπριακού λαού.

Συνεχίζοντας την παράθεση των ιστορικών γεγονότων της δεκαετίας του 1960, ο κ. Κλάψης αναφέρθηκε στην σημαντική στρατιωτική δύναμη που έστειλε η ελληνική κυβέρνηση για να προστατεύσει την Κύπρο σε περίπτωση τουρκικής εισβολής, την Ελληνική Μεραρχία, μια ισχυρά εξοπλισμένη δύναμη. Ενώ έκανε ιδιαίτερη μνεία στην εμπλοκή του αμερικανικού και σοβιετικού παράγοντα

Τον Απρίλιο του 1967 στην Ελλάδα επιβλήθηκε στρατιωτική δικτατορία, η οποία περιέπλεξε πάρα πολύ τις διεθνείς σχέσεις της χώρας και έφερε σε ρήξη την Αθήνα με τη Λευκωσία. Το φθινόπωρο του 1967, η Τουρκία απείλησε ακόμα μια φορά με εισβολή και η ελληνική δικτατορία απέσυρε την Ελληνική Μεραρχία από την Κύπρο.

Η κατάσταση επιδεινωνόταν σε βάρος της Ελλάδας και η επιδείνωση έλαβε μορφή χιονοστιβάδας μετά το Νοέμβριο του 1973, όταν την εξουσία πήρε η χούντα του Ιωαννίδη. Σχεδόν όλα τα προβλήματα που έχουμε σήμερα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, επεσήμανε ο κ. Κλάψης, έχουν τη ρίζα τους την περίοδο Ιωαννίδη. Προβλήματα όπως οι παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου, η αμφισβήτηση της επέκτασης των χωρικών υδάτων και της υφαλοκρηπίδας των νησιών, η αμφισβήτηση του FIR Αθηνών κ.α., ξεκινούν εκείνη την εποχή.

Το καλοκαίρι του 1974 ο Ιωαννίδης πήρε την οριστική απόφαση να οργανώσει πραξικόπημα που σκοπό θα είχε την ανατροπή, ακόμη και την δολοφονία του Αρχιεπισκόπου Μακάριου, ένα πραξικόπημα που άνοιξε διάπλατα την πόρτα στην τουρκική εισβολή.

Κλείνοντας την παρουσίαση του, ο κ. Κλάψης παρατήρησε συμπερασματικά:

«Η πορεία του Κυπριακού από το 1954 έως το 1974 διδάσκει ότι πρέπει να φροντίζουμε, τα δικά μας συμφέροντα να τα ταυτίζουμε με τα συμφέροντα άλλων, για να μας βοηθήσουν. Πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι και να έχουμε και κάποιο σύμμαχο για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε.

50 χρόνια μετά το πρόβλημα παραμένει. Η εισβολή έγινε κατοχή, η κατοχή έγινε εποικισμός, ο εποικισμός έγινε διχοτόμηση de facto και κάθε χρόνος που περνάει το πρόβλημα περιπλέκεται ακόμη περισσότερο.»

